

ԽՐԱՏ ԲՈԼՈՐ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆԵՐՈՒՆ

Որովհետեւ Տիրոջ յանձնած մշակի գործը չկրցայ կատարել պէտք եղած աեւով, թէ՛ մարմնական տկարութեան եւ թէ՛ ժամանակի տիրող դառնաղէտ դէպերում պատճառաւ, ոմանց հակառակասէր բարքին կամ անհնազանդութեան կամ այլ պատճառներու հետեւամեռվ, զորս բարեգործութեան մէջ ծուլացողները միշտ վարժ են պատճառարանել, ուստի, մտածեցի եւ հնար գտայ պարտքերուս ծանր բեռլ չնշին վեարումով թեթեւցմել՝ գրելով իրատական այս ամփոփ խօսքերը, որոնք բաղուած են սուրբ հայրերու աստուածագումար ժողովներու վեհոններն:

Հաւաքեցի ամենէն աւելի կարեւորներն ու պիտանիները՝ յօգուտ քրիստոնեաներուն, որպէսզի եպիսկոպոսները իրենց բոլոր վիճակներում՝ բաղադներուն ու գիւղերուն գրեմ դրկեն, բահանաները սորվին ու իրենց ժողովուրդին բարողեն:

Արդ, անհոգ մի՛ գտնուիք գրելու եւ բարողելու այս խօսքերը: Կրնայ ըլլալ, որ դատաստանի մեր պատիժը թեթեւնայ, նաև լսողները Աստուծոյ օրէնքով ու պատուիրաններով ապրին: Ո՞չ թէ անգիտակցարար մեղանչելով՝ աշ կողմէն անի խոտորին, այլ ուղիղ եւ անշեղ՝ արքունական նամրով ընթանան, առանց աշ կամ անի շեղելու:

Յովհաննէս Երգմկացի
ԽՐԱՏ ԲՈԼՈՐ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆԵՐԸ

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ԺԱՄԿՈՉ

Բարդ բառ մըն է, որ կազմուած է ժամ + կոչ բառերով եւ կը նշանակէ եկեղեցի կանչող, եկեղեցի իրաւիրող:

Վաղ ժամանակներուն, երբ եկեղեցւոյ ժամերգութիւնը պիտի սկսէր, ժամկոչը մունեստիկի նման գիւղի փողոցները կը շրջէր եւ ժողովուրդը եկեղեցի կը իրաւիրէր աղօթելու համար: Ան երգածայն կը յայտարարէր ըսելով. «Ժամ է պաշտել զՏէր» (Տէրը պաշտելու ժամն է):

Հետզիետէ այս սովորութիւնը տեղի տուաւ կոչնակներու դրութեան, ժամկոչը կոչնակահարութեամբ սկըսաւ ժողովուրդը եկեղեցի իրաւիրել:

Իսկ աւելի ուշ ժամանակներուն, յատկապէս բաղադներուն մէջ, եկեղեցւոյ զանգակատունէն սփոռուղ զանգին դողանջն է, որ սկսաւ ժողովուրդը եկեղեցի իրաւիրել:

Այսօր ժամկոչներուն հիմնական եւ կարեւոր պարտականութիւնն է, որոշեալ ժամուն եկեղեցւոյ զանգը զարնել, ժամատան ընդհանուր շրջապատէն ներս մաքրութեան հսկել եւ ընթացիք գործերուն սատար հանդիսանալ:

ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ ՃՐԱԳԱՅ

Յառաջիկայ տարուան թիին մէջ նորութիւններ պիտի ըլլան եւ նիւթերու փոփոխութիւն: Ծիական բաժնին մէջ Ս. Պատարագի բացատրութիւն պիտի փոխանցուի, իսկ հարցում պատասխան բաժինը պիտի յատկացուի ընթերցողներու մեզի ուղղած հարցումներուն պատասխաննելը: Հետեւեցէ՛ք մեզի:

ՃՐԱԳ ԸԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ -

Bouj-Hammoud, P.O.Box 80810-Tel/Fax:01-258300-facebook-ի էջ Jerak Ծրագ քերը

ՃՐԱԳ-ը կը պատրաստէ՝ Սարգս Ա. Քիմ. Սարգսիսան

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ



Ճ Ո Ա Ղ

ՅՈՒ ԽՈՍՔ ԻՆ ՈՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ՀԱՅԻՇԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ
(Ա. 119.105)

ԺԶ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 17 ԴԵԿԵMBER 2023

ԹԻՒ 51

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԹԱՇԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես. 38.1-8: Եբր. 1.1-14 : Ղկ. 17.1-10

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆ

ԸՆ ԴՈՒԿԱՆՈՒ 17.1-10

Յիսուս իր աշակերտներուն ըսաւ. «Գայթակղութիւններ անպայման, որ պիտի պատահին, բայց վայ այն մարդուն, որուն ձեռքով ուրիշներ գայթակղութեան մէջ կ'իյնան: Նախընտրելի պիտի ըլլար, որ իր վզին ջաղացքի քար անցընէին եւ զինք ծովը նետէին, քան թէ այս փոքրիկներէն մէկը գայթակղունէր: Հետեւաբար, զգուշացէ՛ք: Եթէ եղբայր մեղք գործէ՝ յանդիմանէ զինք, եւ եթէ զղայ՝ ներէ իրեն: Նոյնիսկ, եթէ մէկ օրուան մէջ եօթն անգամ քեզի դէմ մեղանչէ եւ եօթն անգամ քեզի գալով ըսէ՝ կը զղայ, պէտք է ներես իրեն»:

Սոաքեալները ըսին Տիրոջ. «Աւելցո՞ւր մեր հաւատքը»:

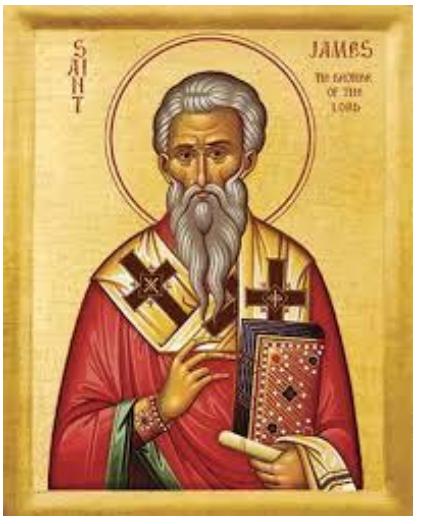
Յիսուս ըսաւ. «Եթէ մանանեխի հատիկին չափ հաւատք ունենաք եւ ըսէք այս թշնիկին, արմատախի՛ եղիր եւ ծովուն մէջ տնկուէ՛», վստահ եղէ՛ք, որ պիտի հնազանդի ձեզի:

Ենթադրենք, որ ձեզմէ մէկը ծառայ մը ունի, որ հողագործ է կամ հովի: Երբ ծառան դաշտէն դառնայ եւ տուն մտնէ, տէրը իրեն կ'ըսէ. «Անմիջապէս զնա՛, ճաշդ կեր»: Բնականաբար՝ ո՛չ: Ընդհակառակը, անոր կ'ըսէ. «Ընթրիքս պատրաստէ՝ եւ գոգնոց կապելով սպասարկէ՝ ինծի, մինչեւ ընթրիքս վերջացնեմ, անկէ ետք կրնաս ուտել ու խմել»: Կը կարծէ՛ք, որ տէրը իր ծառային երախտապարա պէտք է ըլլայ իր հրահանգները կատարելուն համար: Չեմ կարծեր: Դուք ալ նոյնպէս, երբ կը կատարէր ինչ որ հրամայուած է ձեզի, ըսէք. «Անպիտան ծառաներ ենք, ինչ որ պարտաւոր էինք ընել՝ կատարեցինք»:

«Եթէ մանանեխի հատիկին չափ հաւատք ունենաք եւ ըսէք այս թշնիկին, արմատախի՛ եղիր եւ ծովուն մէջ տնկուէ՛», վստահ եղէ՛ք, որ պիտի հնազանդի ձեզի»:

Հաւատք ունի՞նք Քրիստոսի հանդէպ, եւ նախ քան այս հարցումը, նախ հարց տանք մենք մեզի. «Կը ճանչնա՞նք Քրիստոսը»: Քրիստոսը ճանչնալու եւ Անոր հաւատալու միակ աղբիւրը Աստուածաշունչն է: Մեր հոգեւոր ծարաւը յագեցնենք Աստուածաշունչ մատեանը կարդալով:

Ս. ՅԱԿՈԲ ՄԵՔՆԱՅՑ
ՀԱՅՐԱՊԵՏ



Մեր Եկեղեցւոյ ամենէն աւելի ժողովրդականութիւն ունեցող սուրբերէն մէկն է Սուրբ Յակոբ Մծբնացի հայրապետ: Իր տօնը կանուխէն հաստատուած է Առաքելական Եկեղեցւոյ տօնացոյցին մէջ ու կը տօնուի ամէն տարի Դեկտեմբեր ամսուան կէսերուն եւ միշտ Շաբաթօրով կը գուգադիպի:

ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲԻ ԿԵՍՆՔԸ

Սուրբ Յակոբ ծնունդով ասորի էր եւ հօրաքրոջ որդին Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչին: Անոնք միասին դաստիարակուած էին Կեսարիոյ մէջ:

Ամ իր ժարողմերով, հրաշագործութեամբ եւ ճգնաւորի իխատ կեամենվ ճշանաւոր եղած է: Մասնակցած է 325 քուականին նիկիոյ մէջ կայացած Տիեզերական Առաջին ժողովին:

Մծբինի աքոնին համար եպիսկոպոս անոնադրուած է, որ Աստուած տեսչի մը մէջ յայտնած էր Մարուգէ Թգմանորին:

Գրած է վարդապետական մատեր, քարոյախոսական գրութիւններ եւ մատենագրութեան մէջ ծանօթ «Զգոն» գիրք:

Ս. Գրիգոր Նարեկացին մերրող մը նուիրած է Ս. Յակոբ Մծբնայ Հայրապետին: «Յաղողող եւ Սուրբ Հայրապետ» շարականը նուիրուած է Ս. Յակոբին: Այս շարականը գրուած է այն դէպիին առքիւ, ուր կը պատմուի, թէ Պարսից Շապուհ Բ. Թագաւորը աշխարհածաւալիր արշաւանքներու ընթացքին կը հասմի Մծրին: Այն ատեն սուրբ կ'աղօքէ, եւ ահա պիծակներու եւ ծիաստացներու մեծ բազմութիւն մը կը յարակի Պարսիկներու ծիերում վրայ եւ անոնք իունապի մատմուելով ծիերը կը փախչին, իսկ զիմուորները հետիւոն կը նահանջեն: Ս. Ներսէս Շնորհալի հայրապետ այս շարականը ձօնած է մեծ սուրբին:

ԱՍՏՈՒԾԱՇՈՒՆՉ

Այզին տարին միայն մէկ անգամ պտուղ կու տայ, իսկ Աստուածաշունչը տարուան բոլոր ամիսները եւ ամսուան բոլոր օրերը պտուղ կու տայ, անդադար կերպով կենսատու վարդապետութիւն բխեցնելով զայն քննողներուն: Երբ հողը կը հնձուի՝ կը սպառի, երբ պտուղը կը քաղուի՝ կը վերջանայ, մինչդեռ Աստուածաշունչը միշտ կը հնձուի, սակայն մեկնիշներ հոն միշտ կը գտնեն հասկ իրենց համար: Աստուածաշունչին այզին ամէն օր կը քաղուի, բայց հոն երբեք ողոյզները չեն պակսիր (Եփրեմ Խուրի Ասորի):

ՃՈԳԵՒՈՐ
ԴԱՏ ԳԱՍ

ՃԾՄԱՐԻՏ ՀԱՄԵՍՏՈՒԹԻՒՆԸ

Ու, որ իր զաօք Կը հուզուցեան Պիտի բարօրաւայ: (Մտք. 23:12):

Խոնարհութեան կամ համեստութեան համար աղօթելը եւ խոնարհ կեանք մը ապրիլը բոլորովին տարբեր բաներ են: Խոնարհ կեանք ապրելու մեր փափաքը կրնայ մղել մեզ ծառայութիւններ մատուցանելու՝ երբ որ պատեհութիւններ ներկայանան, բայց ծառայութեան կեանք մը կրնայ առաջադրել հպարտութեան: Հեղինակ եւ դասախոս անձ մը այս նկատողութիւնը արձանագրած է. «Մենք կը փափաքինք ձեռք ճգել խոնարհութիւնը եւ երբ ստանանք զայն՝ յանկարծ կը կորսնեցնենք մեր մատներուն մէջէն»:

Ուրեմն, ի՞նչպէս կրնանք գիտնալ, թէ ե՞րբ իրապէս խոնարհ կամ համեստ ենք: Զենք կրնար գիտնալ, բայց երբ ուրիշներուն ծառայելը կ'ըլլայ երկրորդ բնութիւն մեզի համար՝ հետեւած կ'ըլլանք Յիսուսի խօսքին, որ կը գտնուի Մատթեոսի աւետարանին 23-րդ գլուխին մէջ: Մատնանշելէ եսք, թէ դպիրները եւ փարիսեցիները կը ճագուին դիրք եւ համբաւ շահելու, Յիսուս ըսաւ. «Ան որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ» (Խամար 12):

Օգտակար կը նկատնենք տալ օրինակ մը: Ծերակուտական մը իր պատկանած եկեղեցիին Ս. Գրոց սերտողութեան պահերուն կը մասնակցէր ուրիշ քաղաքագէտներու եւ այլ կարեւոր անձնաւորութիւններու հետ: Սերտողութեան աւարտին ամէն մարդ կ'անապարէր մեկնելու, բայց ծերակուտականը կը մնար հոն՝ աքոնները եւ սեղանները տեղաւորելու:

Երբ ծառայութիւնը մեր սրտէն կը բխի, որպէս արտայայտութիւն գութի՝ կ'անինք խոնարհութեան մէջ: Մենք չենք զգար թերեւս, բայց Աստուած գիտէ եւ կը գնահատէ:

ԵԹԵ ԿԱՄ ԵՐԲ Կ'ՈՒՁԵՄ...

ԵՐԲ ԿՊՈՐՔՆԵՐՈՒԴ ՊԱՏՎԱՍԽԱՆԱՅ
ԿՐ ՓԾՏՈՒԵՍ ՎԱՏՈՒԾՈՒ
Կարդա՛ ԱՎԱՄՈՒՍ 48

Սեծ է Տէրը, մեր Աստուածը, եւ ամէն օրինութեան արժանի՝ իր քաղաքին մէջ, իր սուրբ լերան վրայ: Իր բարձրութեամբ գեղեցիկ է, ամբողջ աշխարհի ուրախութիւնն է Սիոն լեռը, Աստուածոյ բնակավայրը, մեծ Թագաւորին քաղաքը: Աստուած ներկայ է անոր ամրութիւններուն մէջ, եւ ցոյց տուած է՝ թէ ինքն է իրաւ ամրոցը:

Ահա թագաւորները հաւաքուեցան, եւ միասնաբար յարձակեցան քաղաքին վրայ, բայց երբ զայն տեսան՝ ապշեցան, զարհութեցան եւ փախուստի դիմեցին: Դողը բռնեց զիրենք, ինչպէս երկունքը կը բռնէ ծննդական կինը, կամ ինչպէս, որ արեւելքն փչող հովը կը խորտակէ Թարշիշէն եկող նաւերը: Ինչ որ լսեր էին՝ այժմ մեր աջերով տեսանք Ամենակալ Տիրոց քաղաքին մէջ, մեր Աստուածոյն քաղաքին մէջ: Աստուած կանգուն պիտի պահէ զայն յախտեան: Քու տաճարիդ մէջ, ո՞վ Աստուած, մենք մշտական հոգածութեանդ մասին կը խորհինք: Քու անոնդ, ո՞վ Աստուած ծանօթ է աշխարհի չորս ծագերուն, եւ բոլորը թէզ կ'օրիերգէն: Արդար են գործերը: Թողու ուրախանայ Սիոն լեռը, քող ցնծան Յուդայի քաղաքները, արդար դատաստաններուդ համար:

Սաղմոսագիրքը, նաեւ աղօթագիրք է ամէն օր բանանք եւ անոր մէջէն ընտրենք օրուան սաղմոսը եւ աղօթենք: